

Слава. И чудно: ние ходимъ да даваме обявление, а то при портиера.

Галина. Азъ разбрахъ, ама късно.

Слава. Какво?

Галина. Портиера искалъ да ме изкористи. Ама и азъ му дадохъ едно афронто.

Слава. Гледай какъвъ гаменъ!

Галина. Затж днесъ кѫде н'вма гаменария. . .

(Велина, като посреща лъкарите, не влиза при мъртвата, задържана отъ Смилъ).

(Галина и Слава отиватъ при Велина)

Слава. (на Велина) Повече самообладане! Мисли за себе си, Велина. Ахъ, само да ми го съживиятъ!

VIII

(Влизатъ лъкарите: Байнковъ, Червенковъ и Априловъ. Тѣ се отправятъ къмъ мъртвеца, придружени отъ Смилъ. Следъ тѣхъ тръгва и Велина)

(Слава и Галина гледатъ отъ далечъ)

Слава. Защо си харчатъ паритѣ на вѣтъра!

Галина. Щомъ другитѣ двама сѫ се свестили — може. . .

Слава. Нали Д-ръ Спасовъ го е гледалъ и тогава е далъ разрешение за погребение.

Галина. И на лъкарите да се не вѣрва много. Миналата година се поболѣ неочаквано артиста Великовъ. И знаешъ ли колко лъкари, професори го гледаха! И никой не позна.

Слава: Каква му бѣше болестъта?

Галина. И до сега не се знае. Но ако бѣше се случило съ Велкова това, което лъ-